

Тамъ ще потеря да мине,
 Сѣки ще хвѣрли по нара ;
 Най-подиръ вѣрви войвода,
 Той ще ти хвѣрли петъ пари,
 Па ще та тихо запита :
 «Че видѣлъ ли си Страхила,
 Страхила страшна войвода?»
 До катъ си дума издума,
 А ти на крака подскочи,
 Извади сабя френгия,
 Па са налѣво завѣрти;
 Доръ са надѣсно обѣриешъ,
 Самъ ще войвода остане».
 Страхила на крака подскочи,
 Сѣблѣче дрѣхи юнашки,
 Облѣче дрѣхи просѣшки,
 Наложил капакъ мечешки,
 Припаса сабя френгия,
 Намѣтна дрѣха божешка,
 Зема си блюдо просѣшко,
 Па слѣзе долу на пѣтътъ,
 На пѣтътъ на крѣстопѣтътъ ;
 На мермеръ камакъ посѣдна,
 Положи блюдо просѣшко,
 На зелената морава,
 Подъ тая бука зелена,
 Подъ тая сѣнка дебѣла,
 При тая вода студена.
 Чѣкалъ ми малко ни много,
 Тѣкмо ми три дни, три ноци;